

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoPr/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212200440
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1212200440.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : T.. C. O., G.. X. XX. XXXX, K. K., I. XXX/X, zastúpený advokátskou kanceláriou ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o., Bratislava, Dobšinského 12, proti žalovanému : TRILAB, s.r.o., Nedožery - Brezany, Družstevná 367/1, IČO : 44 849 737, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 4. 5. 2017 č.k. 17Cpr/1/2012 - 242 v spojení s opravným uznesením toho istého súdu zo dňa 23. 8. 2017 č.k. 17Cpr/1/2012 - 257, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zo dňa 23. 8. 2017 č.k. 17Cpr/1/2017 - 257 **p o t v r d z u j e.**

Žalobca má právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Uvedeným rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy 7.559,64 € brutto spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 1. 10. 2012 do zaplataenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu; žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť trovy znaleckého dokazovania v sume 939,34 € znalkyni T.. V. P., do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozsudku poukazoval na to, že čiastočným rozsudkom zo dňa 29. 5. 2014 určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu listom žalovaného zo dňa 9. 11. 2011 podľa § 68 ods. 1 písm. b/ zák. práce, ktorým sa mal pracovný pomer žalobcu skončiť dňa 11. 11. 2011, je neplatné. Súd určil, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného, ktorý vznikol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 3. 1. 2011, naďalej trvá. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave svojím rozsudkom č.k. 9CoPr/15/2014 - 162 zo dňa 15. 10. 2015 (čiastočný) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil. V ďalšom konaní sa teda súd prvej inštancie zaoberal uplatnenými mzdovými nárokmi žalobcu. V konaní ustanovil znalkyňu T.. V. P., ktorej úlohou bolo vypočítať výšku priemerného mesačného zárobku žalobcu v rozhodnom období, pre pracovnoprávne účely pre výpočet náhrady mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru. Znalkyňa vo svojom znaleckom posudku č. 2/2016 ustálila výšku priemerného mesačného zárobku žalobcu na pracovnoprávne účely sumou 839,96 €.

2/ Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 79 ods. 1, ods. 2, § 134 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 Zák. práce uviedol, že rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k 1. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak zamestnanec v rozhodujúcom období neodpracoval aspoň 22 dní alebo 170 hodín, používa sa namiesto priemerného zárobku pravdepodobný zárobok. Pravdepodobný zárobok sa zistí zo mzdy, ktorú zamestnanec dosiahol od začiatku rozhodujúceho obdobia, alebo zo mzdy, ktorú by zrejme dosiahol. Priemerný zárobok sa zisťuje ako priemerný hodinový zárobok. Priemerný hodinový

zárobok sa zaokrúhľuje na 4 desatinné miesta. Ak sa podľa pracovnoprávných predpisov má použiť priemerný mesačný zárobok, postupuje sa tak, že priemerný hodinový zárobok sa vynásobí priemerným počtom pracovných hodín pripadajúcich v roku na jeden mesiac podľa týždenného pracovného času zamestnanca. Priemerný mesačný zárobok sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nahor.

3/ V prejednávanej veci bolo právoplatne rozhodnuté o neplatnosti skončenia pracovného pomeru žalobcu, preto mu podľa § 79 a nasl. Zákonníka práce vznikol nárok na náhradu mzdy. Náhrada mzdy prislúcha zamestnancovi od doby, kedy zamestnávateľovi oznámil, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, a to až do doby, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak dôjde k platnému skončeniu pracovného pomeru, najdlhšie však za obdobie 9 mesiacov. Súd prvej inštancie z obsahu spisu zistil, že žalobca oznámil zamestnávateľovi, že nesúhlasí s okamžitým skončením pracovného pomeru a že trvá na ďalšom zamestnaní listom zo dňa 16. 11. 2011. Tento list prevzal žalovaný dňa 21. 11. 2011, z ktorého dôvodu prislúchalo zamestnancovi právo na náhradu mzdy odo dňa 21. 11. 2011 až do dňa, kedy mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci, prípadne ak dôjde k platnému skončeniu pracovného pomeru. Žalovaný neumožnil žalobcovi pokračovať v práci, preto mu v zmysle § 79 ods. 2 Zák. práce prislúcha nárok na náhradu mzdy za obdobie 9 mesiacov, t.j. v danom prípade do 21. 8. 2012, t.j. spolu 7.559,64 € brutto.

4/ Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úrok z omeškania z celkovej sumy 7.559,64 € odo dňa 1. 10. 2012 až do zaplatenia. Dodal, že pracovnoprávne predpisy síce neupravujú úroky z omeškania, súdna prax ale postupuje podľa občianskoprávných predpisov. Úrok z omeškania je vo svojej podstate majetkovou sankciou, ktorá má veriteľa - zamestnanca - odškodniť za to, že nemohol použiť dlhovanú istinu náhrady mzdy, ktorej úžitky na druhej strane mohol za čas omeškania poberať dlžník - zamestnávateľ, s poukazom na závery uvedené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/180/2009. Pri rozhodovaní o priznaní úroku z omeškania nie je rozhodujúce, či žalovaný omeškanie zaviniť, resp. nie je dôležitý dôvod omeškania; na vznik nároku na úrok z omeškania stačí, že zákonom stanovená lehota na plnenie uplynula. Spomínané uznesenie NS SR deklaruje, že aj keď súčasný Zákonník práce ani iný pracovnoprávny predpis nepodáva úpravu úrokov z omeškania, treba postupovať podľa občianskoprávných predpisov. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi úroky z omeškania odo dňa, kedy zamestnanec zamestnávateľovi oznámil, že nesúhlasí so skončením pracovného pomeru, do zaplatenia.

5/ O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania voči žalovanému. Žalovaného tiež zaviazal povinnosťou zaplatiť znalkyni znalečné vo výške 939,34 €, s poukazom na to, že podľa CSP nie je možné vyplatiť znalca zo štátnych finančných prostriedkov a strany sporu nezložili preddavky na znalecké dokazovanie.

6/ Uvedený rozsudok napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním žalovaný, v celom rozsahu, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalovaný vytýkal súdu prvej inštancie, že v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku chýba uvedenie dátumu jeho vyhlásenia, preto nevie, kedy došlo k rozhodnutiu vo veci. Ďalej namietal, že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a napokon, že súd prvej inštancie nevykonal dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Žalovaný dodal, že odvolanie podáva aj z dôvodu, aby sa mohol brániť na riadnom pojednávaní, nakoľko nemal možnosť sa k predmetnej veci vyjadriť, obhájiť sa a predložiť dôkazy. Zdôraznil, že žalobca ako ich bývalý zamestnanec svojou nečinnosťou a konaním, ktoré viedlo až k okamžitému skončeniu pracovného pomeru, poškodil ich spoločnosť, ktorá mu má teraz uhradiť „ušlú“ mzdu za čas, keď už pracoval v inej spoločnosti. Fakty, ako aj listinné dôkazy, ktoré žalovaný predkladal, neboli z neznámeho dôvodu uznané. Preto by žalovaný chcel osobne obhájiť to, že navrhovaná výplata ušlej mzdy je úplne iracionálna a pre žalovanú spoločnosť zrejme aj likvidačná. K okamžitému skončeniu pracovného pomeru žalobcu došlo po tom, ako ho žalovaný vyzval listom, aby prišiel do zamestnania na adresu spoločnosti a žalobca sa tam dva týždne nedostavil z rôznych dôvodov, ktoré súd zrejme nakoniec uznal a mnohé prehliadol (fiktívne ošetrovania), neexistujúce pracovné stretnutia, keďže žalobca operoval s tým, že aj keď ho žalovaný vyzval dostať sa do sídla spoločnosti, on pokračoval na základe svojvoľného rozhodnutia a robil činnosti, o ktoré ho vedenie spoločnosti nežiadalo a na ktoré v tom čase nemal ani prostriedky (vozidlo a pod.); preto následne došlo k vyvedeniu zodpovednosti spôsobom skončenia jeho pracovného pomeru. Pre žalovaného je rozhodnutie o výške náhrady škody absolútne neprijateľné a rád by osobne obhájiť a predložil aj e-mailovú komunikáciu medzi spoločnosťou TRILAB s.r.o. a žalovaným, ktorá zostala z daného obdobia a ktorá sčasti nebola predmetom konania o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a určenie, že pracovný pomer trvá, nakoľko sa k nej žalovaný dostal až neskôr od poskytovateľa e-mailov a webového priestoru.

7/ Na odvolanie žalovaného sa písomne vyjadril žalobca tak, že žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Žalovaný mal možnosť vyjadriť sa k znaleckému posudku ustanoveného znalca. Žalovaný sa nedostavil na pojednávanie konané dňa 4. 5. 2017, pričom svoju neprítomnosť oznámil súdu prvej inštancie deň pred konaním pojednávania, nepredložil žiadny relevantný dôkaz. Podľa žalobcu je konanie žalovaného motivované snahou doceliť oddialenie rozhodnutia vo veci samej. Vyjadrenia žalovaného v odvolaní o údajnej nečinnosti žalobcu, údajnom porušení pracovnej disciplíny považuje žalobca v tejto časti konania za irelevantné, nakoľko týmto sa zaoberal súd prvej inštancie pri rozhodovaní o základe nároku. O základe nároku, t.j. o neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru bolo rozhodnuté právoplatným medzitémnym rozsudkom. Žalobca zároveň s vyjadrením k odvolaniu žalovaného podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol uznesením zo dňa 14. 8. 2017 č.k. 17Cpr/1/2012 - 255 tak, že návrh zamietol.

8/ Opravným uznesením zo dňa 23. 8. 2017 č.k. 17Cpr/1/2012 - 257 súd prvej inštancie opravil svoj rozsudok zo dňa 4. 5. 2017 č.k. 17Cpr/1/2012 - 242 tak, že do jeho textu za poučenie vložil miesto a dátum vyhlásenia rozsudku „V Bratislave dňa 4. 5. 2017“, s tým, že v ostatných častiach ostáva rozsudok nezmenený. Súd prvej inštancie v opravnom uznesení poukázal na to, že opravu vykonal v zmysle ust. § 224 CSP, keď odstránil zrejmu nesprávnosť v písomnom vyhotovení rozsudku, spočívajúcu v tom, že v ňom opomenul uviesť miesto a čas vyhlásenia rozsudku.

9/ Na vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného sa žalovaný vyjadril tak, že trval na svojom vyjadrení ohľadom možnosti riadne sa obhajovať. Konateľ žalovanej spoločnosti bol v čase posledného pojednávania na montáži v zahraničí. Nielen samotný rozsudok, ale aj výška nároku žalobcu je neopodstatnená, nakoľko mu zaplatili všetky riadne nároky vyplývajúce z pracovnej zmluvy; žalovaný má za to, že špekulatívne jednanie žalobcu má za cieľ obohatiť sa nad rámec dobrých mravov. Žalovaný kvôli žalobcovi nezakladá novú spoločnosť; pre vysvetlenie TRILAB SK vznikla z dôvodu, že spoločnosti TRILAB s.r.o. sa dlhodobo nedarí dostať zo série zlých rozhodnutí a škôd napáchaných jej bývalým spoločníkom a konateľom Z. W. a o.i. má TRILAB s.r.o. dlhodobo problém so splatnosťou svojich záväzkov voči Sociálnej poisťovni a aj voči daňovému úradu, čo je pre súd ľahko overiteľné a aj v tejto chvíli má žalovaný exekučne blokovaný účet od daňového úradu. V snahe postaviť sa na nohy vlastnou podnikateľskou činnosťou žalovaný založil spoločnosť TRILAB SK, ktorá bude úspešnejšia ako TRILAB s.r.o., ako žalovaný dúfa. Popudom bola tiež nemožnosť zúčastňovať sa na verejných zákazkách a výberových konaniach napr. cez EKS a Vestník z dôvodu, že kvôli neustále meškajúcim platbám a exekúciám pre daňový úrad je žalovaný na jeho čiernej listine, kde sú spoločnosti navrhnuté na odobratie platcovstva DPH. Žalobca reaguje na vznik novej spoločnosti podozrievavo, avšak v r. 2012 vznikla tiež spoločnosť 3LAB s.r.o., kde je jediným spoločníkom a konateľom M. M. C. a nikto nič nenamietal. Žalovaný je stále v komplikovanej platobnej schopnosti, ak by použili platobné prostriedky takýmto spôsobom, zamestnanci by nedostali výplaty a to by už bol úplný koniec. Žalovaný sa chce brániť do posledného momentu, pretože samotná výška odplaty pre žalobcu ako aj výška úrokov je neúnosná a žalovaný sa chce pokúsiť to zvrátiť na riadnom odvolacom súde. Žalovaný dodal, že spoločnosť TRILAB s.r.o. nevlastní žiadny hnutelný ani nehnuteľný majetok, vozidlá aj nástroje si prenajíma podľa potreby už dlhé roky, takže žalobca určite nepríde o nič, čo sa v TRILAB s.r.o. nachádza.

10/ Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11/ Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie CSP preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12/ Predovšetkým neobstojí námietka žalovaného, že mu súd prvej inštancie svojím postupom, odňal možnosť konať pred súdom, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Žalovaný v odvolaní proti napadnutému rozsudku sčasti argumentuje dôvodmi, ktoré mohli byť relevantné v štádiu konania, kedy súd rozhodoval o tom, či došlo k platnému alebo neplatnému skončeniu pracovného pomeru so žalobcom. Túto otázku vyriešil súd prvej inštancie tak, že čiastočným rozsudkom zo dňa 29. 5. 2014 určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu listom žalovaného zo dňa 9. 11. 2011 podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zák. práce, ktorým sa mal pracovný pomer žalobcu skončiť dňa 11. 11. 2011, je neplatné. Ďalej určil, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného, ktorý vznikol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 3. 1. 2011, naďalej trvá. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave svojím rozsudkom č.k. 9CoPr/15/2014 - 162 zo dňa 15. 10. 2015 (čiastočný) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil; čiastočný rozsudok tak nadobudol právoplatnosť dňa 16. 12. 2015. Preto v tomto štádiu konania - rozhodovaní o uplatnenej náhrade mzdy - akékoľvek tvrdenia žalovaného o tom, že pracovný pomer

so žalobcom ukončil okamžitým skončením pracovného pomeru dôvodne, sú irelevantné. Keďže o neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalobcom už súdy rozhodli právoplatne, súd prvej inštancie sa správne ďalej zaoberal uplatnenými mzdovými nárokmi žalobcu. Žalovanému (cestou jeho vtedajšej právnej zástupkyne) bol doručený znalecký posudok č. 2/2016 vypracovaný znalkyňou T. V. P., O..., dňa 2. 2. 2017, s výzvou, aby sa k nemu vyjadril v lehote 15 dní, na ktorú však žalovaný nijako nereagoval. Závery znaleckého posudku (o výpočte priemerného mesačného zárobku pre pracovnoprávne účely) nijako nenamietal ani nespochybňoval.

13/ Súd prvej inštancie vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 4. 5. 2017, ktorý termín pojednávania bol oznámený právnej zástupkyňi žalovaného dňa 10. 4. 2017, t.j. s dostatočným časovým predstihom (doručenka predvolania pripojená na č.l. 231 spisu). Žalovaný listom zo dňa 26. 4. 2017 (č.l. 234 spisu) odvolal plnomocenstvo udelené právnej zástupkyňi C. C., advokátke a dňa 2. 5. 2017 (č.l. 235 spisu) doručil súdu prvej inštancie písomné ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní dňa 4. 5. 2017, tvrdiac, že bude na neodkladnej služobnej ceste a že právna zástupkyňa už žalovaného nezastupuje; zároveň požiadal o odročenie pojednávania, s odôvodnením, že plnenie žalobcovi bude zrejme pre spoločnosť likvidačné, preto sa chce žalovaný osobne zúčastniť na súdnom pojednávaní. K písomnému ospravedlneniu žalovaného z neúčasti na pojednávaní z dôvodu údajnej neodkladnej služobnej cesty, nebolo pripojené žiadne potvrdenie, ktoré by preukazovalo, že takáto žalovaným tvrdená preukážka vôbec vznikla. Navyše s obsahu spisového materiálu nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý by nebolo možné od žalovaného spravodlivo požadovať, aby sa na pojednávaní dňa 4. 5. 2017 nechal zastúpiť. V súvislosti s tým, považuje odvolací súd za zarážajúci postup samotného žalovaného, ktorý sa v relatívne krátkej dobe pred konaním termínu ústneho pojednávania určeného na deň 4. 5. 2017 rozhodol ukončiť svoje zastupovanie advokátkou, keď list, ktorým právnej zástupkyňi vypovedal plnomocenstvo (list zo dňa 26. 4. 2017), neobsahoval uvedenie žiadneho dôvodu, pre ktorý sa rozhodol pre ukončenie tohto právneho zastúpenia. Uvedené nelogické konanie žalovaného (vzhľadom na blízkosť nariadeného termínu ústneho pojednávania dňa 4. 5. 2017) tak budí dojem, že bolo účelové a jeho cieľom bolo len dosiahnuť predĺženie súdneho sporu. Z písomného mailového oznámenia súdu zo dňa 3. 5. 2017, založeného na č.l. 236 spisu, vyplýva, že súd prvej inštancie si splnil svoju povinnosť podľa § 183 ods. 4 CSP a žalovanému oznámil, že jeho ospravedlnenie neúčasti z pojednávania neakceptuje, že žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania nespĺňa náležitosti v zmysle ust. § 183 CSP, a preto termín ústneho pojednávania vytýčený na deň 4. 5. 2017 odročovať nebude. Ustanovenie § 183 CSP totiž dovoľuje súdu odročiť pojednávanie na návrh strany len z dôležitých dôvodov za súčasnej podmienky, že od strany nemožno spravodlivo požadovať, aby sa na pojednávaní nechala zastúpiť. Keďže údajný dôvod neúčasti na pojednávaní žalovaný ničím nezdokladoval (prípadne ani bližšie neuviedol miesto konania údajnej pracovnej cesty, jej účel, kedy sa o ňom dozvedel, aby súd vôbec mohol primerane vyhodnotiť dôležitosť uvádzaného dôvodu) a rovnako tak neboli súdu známe žiadne objektívne skutočnosti brániace žalovanému v tom, aby si zvolil iného advokáta, súd prvej inštancie svojím postupom (t.j. že vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 4. 5. 2017 aj v neprítomnosti žalovaného) mu neodňal možnosť konať pred súdom, neporušil právo žalovaného na spravodlivý proces.

14/ Nedostatok spočívajúci v opomenutí uvedenia miesta a dátumu vyhlásenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie odstránil opravným uznesením zo dňa 23. 8. 2017 č.k. 17Cpr/1/2012 - 257. Skutočnosť, že žalobcovi bola priznaná náhrada mzdy za obdobie, kedy už pracoval v inej spoločnosti nie je významná, nakoľko žalobcovi bola priznaná náhrada mzdy za 9 mesiacov, t.j. v rozsahu, ktorú žalobcovi priznáva zákon (Zákonník práce); uvedený zákonný rozsah súd znížiť nemôže.

15/ Odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vzhľadom na vykonané dokazovanie riadne zistil skutkový stav veci a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny záver. V odôvodnení svojho rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie a ktoré boli pre jeho rozhodnutie podstatné. Závery, ku ktorým dospel v konaní súd prvej inštancie boli vecne správne; odvolací súd sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie.

16/ Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP) včítane rozhodnutí o trovách konania.

17/ O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP; keďže v odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O konkrétnej výške žalobcovi priznaných trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

18/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).